

14 Φεβρουαρίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΜΥΡΟΦΟΡΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Εφεσείουσα,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Εφεση Αρ. 5557).

- Ποινή — Πλαστογραφία εγγράφου κατά παράβαση των άρθρων 331, 333 (δ) (ι), 335 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Κυκλοφορία πλαστού εγγράφου κατά παράβαση των άρθρων 339, 335 και 20 του Ποινικού Κώδικα — Εξασφάλιση πίστωσης με ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση των άρθρων 301(α) και 20 του ιδίου Κώδικα — Δύο παρόμοια προηγούμενα λήφθηκαν υπόψη — Συντρέχουσες ποινές φυλάκισης εννέα μηνών στην πρώτη κατηγορία, εννέα μηνών στη δεύτερη και τριών μηνών στην τρίτη — Δεν κρίθηκαν υπερβολικές. 5
- Ανθρώπινα Δικαιώματα — Εκδίκαση ποινικών υποθέσεων — Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα Άρθρο 30.2 και Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Άρθρο 6(1) — Η εκδίκαση ποινικών υποθέσεων πρέπει να γίνεται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος — Το θέμα εξετάζεται σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με βάση τα περιστατικά και το πολύπλοκο της υπόθεσης, τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκαλείται η καθυστέρηση και τη συμπεριφορά των δύο μερών — Τα Δικαστήρια πρέπει να αποφεύγουν την καθυστέρηση που προκαλείται στην εκδίκαση από αλληπάλληλες αναβολές με ορισμό των υποθέσεων σε συγκεκριμένη ημερομηνία. 10 15 20
- Η εφεσείουσα μεταξύ της 21ης Ιουλίου, 1983 και της 16ης Ιουνίου 1984 πλαστογράφησε συμβόλαιο ενοικιαγοράς του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως της Τραπεζής Κύπρου για αγορά αυτοκινήτου. Η πλαστογραφία αφορούσε υπογραφή του ενοικιαστή και του εγγυητή στο πιο πάνω συμβόλαιο ενοικιαγοράς το οποίο η εφεσείουσα έθεσε σε κυκλοφορία παρουσιάζοντάς το στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως της Τραπεζής Κύπρου από τον οποίο εξασφάλισε πίστωση ύψους ΛΚ1,794.-. Η εφεσείουσα διέπραξε δύο άλλα εξίσου σοβαρά παρόμοια αδικήματα τα οποία απετέλεσαν αντικείμενο των ποινικών υποθέσεων υπ' αρ. 26696/89 και 26697/89 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού και τα οποία λήφθηκαν υπόψη. Η υπεράσπιση ήγειρε θέμα καθυστέρησης στην εκδίκαση 25 30

της υπόθεσης και ο πρωτόδικος δικαστής ανέφερε ότι οι καθυστερήσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προς όφελος του κατηγορουμένου. Όμως στην παρούσα υπόθεση απεφάνθηκε ότι η καθυστέρηση οφείλετο στις όλες συνθήκες της υπόθεσης και όχι στις αστυνομικές αρχές.

Οι αστυνομικές αρχές άρχισαν να αναζητούν την κατηγορούμενη από την 15ην Σεπτεμβρίου 1987 και την βρήκαν στις 5 Δεκεμβρίου 1988. Ζητήθηκε η βοήθεια γραφολόγων και αφού συμπληρώθηκαν οι ανακρίσεις ζητήθηκε η γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα. Τελικά η υπόθεση καταχωρήθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου 1989.

Η εφεσείουσα εφεσίβαλε την ποινή που επέβαλε το πρωτόδικο δικαστήριο. Λόγο της έφεσης αποτελούσε η καθυστέρηση στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Δεν διαπιστώθηκε ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση σημειώθηκε ήταν κάτω από τις περιστάσεις αδικαιολόγητη. Εν πάση όμως περίπτωση τα Δικαστήρια θα πρέπει όταν εγείρονται παρόμοιες περιπτώσεις αναβολών να ορίζουν την υπόθεση σε συγκεκριμένη ημερομηνία για να αποφεύγονται οποιεσδήποτε καθυστερήσεις στην εκδίκαση υποθέσεων και κυρίως ποινικών.

2. Η επέμβαση του Εφετείου στην ποινή δεν δικαιολογείται στην περίπτωση της εφεσείουσας η οποία συστηματικά εφάρμοσε ένα τρόπο πλαστογράφησης και κυκλοφορίας πλαστών εγγράφων προς οικονομικό της όφελος διαπράττοντας σοβαρά αδικήματα τα οποία διασαλεύουν την εμπορική πίστη και την πίστη στις συναλλαγές οι οποίες είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του κοινωνικού μας συστήματος.

3. Είναι με δυσκολία που δεν διατάζεται αύξηση της ποινής.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Kashawi v Της Δημοκρατίας (1985) 2 C.L.R. 37.

H v France Series A. vol 162, p. 21 para. 50. (Decissions of the European Court of Human Rights).

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από την Μυροφόρα Χριστοδούλου η οποία βρέθηκε ένοχη στις 3 Δεκεμβρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινι-

κής Υπόθεσης 26702/89) στην κατηγορία πλαστογραφίας κατά παράβαση των άρθρων 331, 333 (δ) (1), 335 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, στην κατηγορία κυκλοφορίας πλαστού εγγράφου κατά παράβαση των άρθρων 339, 335 και 20 του Ποινικού Κώδικα και στην κατηγορία εξασφάλισης πίστωσης με ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση των άρθρων 301 (α) και 20 του Ποινικού Κώδικα και στην κατηγορία εξασφάλισης πίστωσης με ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση των άρθρων 301 (α) και 20 του Ποινικού Κώδικα και καταδικάστηκε από τον Ν. Νικολάου σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 9 μηνών στις πρώτες δύο κατηγορίες και 3 μηνών στην τρίτη κατηγορία.

Χρ. Αδάμου, για την εφεσείουσα.

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσείουσα βρέθηκε ένοχη με τη δική της παραδοχή στις πιο κάτω τρεις κατηγορίες:

(α) Πλαστογραφία, κατά παράβαση των άρθρων 331, 333(δ)(ι) & 335 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος αυτού είναι ότι η κατηγορούμενη μεταξύ της 21ης Ιουλίου, 1983 και της 16ης Ιουνίου, 1984, στη Λεμεσό της Επαρχίας Λεμεσού, επί σκοπώ καταδολιεύσεως επλαστογράφησε έγγραφο, δηλαδή, ένα Συμβόλαιο Ενοικιαγοράς του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως της Τραπέζης Κύπρου αρ. 830-01-912569 για την αγορά του αυτοκινήτου αρ. εγγραφής JF348 με ενοικιαστή τον Ανδρέα Ζησιμίδη και με εγγυητή το Λούκα Ζησιμίδη υπογράφοντας το εν λόγω συμβόλαιο ενοικιαγοράς με το όνομα του Ανδρέα Ζησιμίδη στη θέση της υπογραφής του ενοικιαστού και με το όνομα του Λούκα Ζησιμίδη στη θέση της υπογραφής του εγγυητού χωρίς την εξουσιοδότηση τους.

(β) Κυκλοφορία πλαστού εγγράφου, κατά παράβαση των άρθρων 339, 335 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος αυτού είναι ότι η κατηγορούμενη μεταξύ της 21ης Ιουλίου, 1983 και της 16ης Ιουνίου, 1984, στη Λεμεσό, της Επαρχίας Λεμεσού, εν γνώσει της και δολίως, έθεσε σε κυκλοφορία το πλαστό έγγραφο που αναφέρεται στην πρώτη κατηγορία.

(γ) Εξασφάλιση πίστωσης με ψευδείς παραστάσεις, κατά παράβαση των άρθρων 301(α) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος αυτού είναι ότι η κατηγορούμενη μεταξύ της 21ης Ιουλίου, 1983 και της 16ης Ιουνίου, 1984, στη Λεμεσό της Επαρχίας Λεμεσού, εν τη συνάψει χρέους ή τη αναλήψει υποχρεώσεως, εξασφάλισε πίστωση ύψους £1794.- παρά του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Τραπεζής Κύπρου με ψευδείς παραστάσεις.

Η ανώτατη ποινή που προβλέπεται από τον Ποινικό Κώδικα για τις πρώτες δύο κατηγορίες είναι τρία χρόνια φυλάκισης και για την τρίτη ένας χρόνος φυλάκισης. Κατά την επιμέτρηση της ποινής η εφεσείουσα ζήτησε και λήφθηκαν υπόψη δύο άλλες παρόμοιες υποθέσεις, οι Ποινικές Υποθέσεις του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού αρ. 26696/89 και 26697/89, στα γεγονότα των οποίων θα αναφερθούμε στη συνέχεια.

Το Δικαστήριο επέβαλε ποινή φυλάκισης εννέα μηνών στην πρώτη κατηγορία, εννέα στη δεύτερη και τριών στην τρίτη. Οι ποινές να συντρέχουν.

Η υπόθεση βγήκε στο φως κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της πολιτικής αγωγής αρ. 3028/84 ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στις 6 Οκτωβρίου, 1987, όταν ο πρώην συγκατηγορούμενος της εφεσείουσας Ανδρέας Ζησιμίδης απεκάλυψε την πλαστογράφηση συμβολαίου ενοικιαγοράς από την εφεσείουσα δηλώνοντας ότι ουδέποτε υπέγραψε το σχετικό συμβόλαιο ενοικιαγοράς.

Η εφεσείουσα με σκοπό καταδολίευσης, πλαστογράφησε έγγραφο, δηλαδή το συμβόλαιο ενοικιαγοράς του Ορ-

γανισμού Χρηματοδοτήσεως της Τραπέζης Κύπρου με αριθμό 83001912569 για την αγορά αυτοκινήτου υπ' αριθμού εγγραφής JF 348, με ενοικιαστή τον Ανδρέα Ζησιμίδη και με εγγυητή το Λούκα Ζησιμίδη και υπόγραψε το εν λόγω συμβόλαιο με το όνομα του Ανδρέα Ζησιμίδη στη θέση υπογραφής του ενοικιαστού και με το όνομα του Λούκα Ζησιμίδη στη θέση της υπογραφής εγγυητή, χωρίς την εξουσιοδότησή τους. Έθεσε σε κυκλοφορία το εν λόγω έγγραφο παρουσιάζοντάς το στον Άριστο Καλαϊτζή από τη Λεμεσό στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως της Τραπέζης Κύπρου την 21 Ιουλίου 1983 εν γνώσει της ότι ήταν πλαστό το έγγραφο. Επίσης εξασφάλισε πίστωση ύψους £1,794 από τον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως της Τραπέζης Κύπρου με ψευδείς παραστάσεις παρουσιάζοντας το εν λόγω έγγραφο το οποίο ήταν πλαστό.

5

10

Ο Ανδρέας Ζησιμίδης υπέγραψε συμβόλαιο ενοικιαγοράς του εν λόγω αυτοκινήτου που αναφέρεται στην 1η κατηγορία με την Τράπεζα Lombard και όχι με την Τράπεζα Κύπρου και συγκεκριμένα υπέγραψε συμβόλαιο για το ποσό των £1,050. Ενώ στο συμβόλαιο ενοικιαγοράς του αυτοκινήτου JF 348 που παρουσιάστηκε στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως της Τραπέζης Κύπρου, αναφέρετο το ποσό των £1,520 και επιπλέον δικαιώματα ενοικιαγοράς £274, σύνολο £1,794.

15

20

Τις 5 Δεκεμβρίου 1988 κλήθηκε το Τ.Α.Ε. και ανακρίθηκε σχετικά η Κατηγορούμενη για την παρούσα υπόθεση και ανέφερε ότι δεν θυμόταν πως προέκυψε η συμφωνία και επίσης αρνείτο ότι υπέγραφε οποιοδήποτε άλλο συμβόλαιο εκτός από αυτό το οποίο κατάθεσε στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως της Τραπέζης Κύπρου.

25

30

Αφού, όπως είναι λογικό να αναμένεται, αποστενογραφώθηκαν και ετοιμάστηκαν τα πρακτικά της υπόθεσης, στάλθηκαν στις αστυνομικές αρχές για εξέταση της υπόθεσης στις 15 Σεπτεμβρίου 1987. Η Αστυνομία άρχισε να αναζητεί την κατηγορούμενη. Η εφεσείουσα βρέθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 1988. Ζητήθη η βοήθεια ειδικών γραφολόγων και αφού συμπληρώθηκαν οι ανακρίσεις, στάλθηκε ο φάκε-

35

λος της υποθέσεως στο Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα για γνωμάτευση όσον αφορούσε τον περαιτέρω χειρισμό της υποθέσεως.

5 Τελικά η υπόθεση καταχωρήθηκε στο Δικαστήριο στις 13 Σεπτεμβρίου, 1989. Φαίνεται δε ότι εξετάστηκαν και καταχωρήθηκαν στο Δικαστήριο και οι άλλες υποθέσεις οι οποίες λήφθηκαν υπόψη. Τα πρακτικά του Δικαστηρίου δείχνουν τους λόγους των διάφορων αναβολών και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι την ευθύνη για την καθυστέρηση φέρουν είτε η εισαγγελική αρχή είτε το Δικαστήριο. Πλεί-
10 στες όσες αναβολές προκλήθηκαν και από την αλλαγή απάντησης στο κατηγορητήριο από την εφεσείουσα και την απαίτηση της υπεράσπισης για επανεξέταση της όλης υπόθεσης, γεγονός το οποίο δεν θα ήθελαμε να αφήσουμε ασχολίαστο διότι δεν βλέπουμε από τα γεγονότα της υπό-
15 θεσης ποιος ήταν ο σκοπός αυτής της επανεξέτασης.

Εν πάση όμως περιπτώσει έτσι έχουν τα πράγματα και ασφαλώς τα Δικαστήρια θα πρέπει όταν εγείρονται παρό-
μοιες περιπτώσεις αναβολών να ορίζουν την υπόθεση σε συγκεκριμένη ημερομηνία για να ελέγχουν την έκταση και να αποφεύγονται οποιεσδήποτε καθυστερήσεις στην εκδί-
20 κασία υποθέσεων και πολύ περισσότερα ποινικών.

Από τις αστυνομικές εξετάσεις διαπιστώθηκε ότι η εφεσείουσα διάπραξε τα αδικήματα που αναφέρονται. Ταυτόχρονα ανακαλύφθηκε η διάπραξη των άλλων υποθέ-
25 σεων οι οποίες είναι εξίσου σοβαρές με αυτή που έχουμε ενώπιον μας.

Τα γεγονότα της υπόθεσης υπ' αριθμό 26696/89 είναι τα πιο κάτω:

30 Σ' αυτή ο συγκατηγορούμενος της εφεσείουσας δήλωσε ότι δεν αγόρασε έπιπλα αλλά αγόρασε VIDEO και είναι VIDEO που θα χρηματοδοτείτο από την Τράπεζα. Όλοι οι Κατηγορούμενοι στην υπόθεση αυτή, στις 19 Μαΐου 1983 στη Λεμεσό με τη σύναψη χρέους, είτε με την ανάληψη υποχρέωσης, εξασφάλισαν πίστωση ύψους £1,384.66 σεντ

από τη Λαϊκή Τράπεζα Χρηματοδοτήσεις. Οι ψευδείς παραστάσεις ήταν ότι οι κατηγορούμενοι υπέβαλαν συμβόλαιο ενοικιαγοράς στη Λαϊκή Κυπριακή Τράπεζα, σύμφωνα με το οποίο χρηματοδοτούνταν έπιπλα συνολικής αξίας £2,000 και ο Ανδρέας Ζησιμίδης, (2ος κατηγορούμενος) πλήρωσε σαν προκαταβολή το ποσό των £910 και για το υπόλοιπο ποσό των £1,090 για σκοπούς χρηματοδότησης και επιπλέον δικαιώματα ενοικιαγοράς £294.56, ήτοι συνολικό ποσό £1,384.56 το οποίο έπρεπε να πληρωθεί από το 2ο κατηγορούμενο σύμφωνα με το συμβόλαιο ενοικιαγοράς το οποίο είχαν καταθέσει.

Η Τράπεζα προτού εγκρίνει τη χρηματοδότηση δεν επιθέωρησε τα δηλωθέντα χρηματοδοτηθέντα έπιπλα. Αντί να βάλουν τα VIDEO τα οποία ήταν για το ποσό των £1,090, έβαλαν δήθεν εικονικά ότι χρηματοδοτήθηκαν έπιπλα, τα οποία πώλησε ο Θέμης Γεωργιάδης στον Ανδρέα Ζησιμίδα. Αυτός δεν πλήρωσε τις δόσεις διότι ανέλαβε η Μυροφόρα Χριστοδούλου να πληρώνει τις δόσεις και κινήθηκε εναντίον του Ανδρέα Ζησιμίδα αγωγή στην οποία διεφάνη ότι δεν χρηματοδοτήθηκαν έπιπλα αλλά VIDEO. Είναι για VIDEO που είχε υπογράψει το σχετικό συμβόλαιο.

Τα γεγονότα της υπόθεσης υπ' αριθμό 26697/89 είναι τα πιο κάτω:

Η εφεσείουσα κατά το έτος 1983 διατηρούσε γραφείο πωλήσεως αυτοκινήτων στη Λεμεσό, στην οδό Πάφου αρ. 182.

Ο Ανδρέας Ζησιμίδης στις 19 Μαΐου 1983 την επισκέφθηκε στο γραφείο της και συμφώνησε να αγοράσει το αυτοκίνητο με αρ. εγγραφής JF 348 με αντάλλαγμα το δικό του αυτοκίνητο και επιπλέον την καταβολή του ποσού των £250.

Ενώ αυτός βρισκόταν στο γραφείο της εφεσείουσας, ανάφερε ότι ενδιαφερόταν να αγοράσει VIDEO και όταν του ανάφερε και αυτή ότι ενδιαφέρεται και αυτή να αγοράσει VIDEO, επενέβηκε τότε ο υιός της εφεσείουσας, Αν-

δρέας Μιχαήλ Χριστοδούλου και είπε ότι γνωρίζει κάποιον που θα τους προμήθευε VIDEO και θα τ' αγόραζαν από το κατάστημα "Θέμης ELECTRONICS".

5 Ο Ανδρέας Ζησιμίδης είπε ότι δεν μπορεί να πληρώσει ολόκληρο το ποσό το οποίο ανερχόταν στις £545 και ότι κρατούσε £300 και τότε η εφεσείουσα του είπε ότι δεν έχει πρόβλημα, το υπόλοιπο του χρέους από την αγορά του VIDEO μπορούσε να μπει σε Οργανισμό Χρηματοδότησης και θα το διευθετούσαν μαζί με το αυτοκίνητο JF 348, το 10 οποίο θα αγόραζε. Το υπόλοιπο ήταν £245. Έμεινε από το αυτοκίνητο £250, θα έμεναν από το VIDEO άλλες £245 και μαζί ολόκληρο το ποσό θα έμπαινε στον Οργανισμό 15 Χρηματοδότησης.

Επειδή ο Ανδρέας Ζησιμίδης δεν είχε τα χρήματα μαζί του και τα είχε στο σπίτι, μετέβη ο ίδιος σπίτι και έφερε τα χρήματα - £300.

20 Όταν επέστρεψε στο γραφείο της εφεσείουσας, είδε τα δύο VIDEO που ήταν ήδη εκεί. Παρέλαβε ένα εκ των δύο και έδωσε στην εφεσείουσα το ποσό των £300.

Η εφεσείουσα στη συνέχεια ζήτησε από το Ζησιμίδη να υπογράψει συμβόλαιο ενοικιαγοράς στη Λαϊκή Κυπριακή Τράπεζα για ολόκληρο το ποσό των δύο VIDEO, δηλαδή, 25 το ποσό των £1,090, ισχυριζόμενη ότι επειδή ήταν εμπορευόμενη δεν θα γινόταν δεκτή η υπογραφή της από την Τράπεζα. Του ζήτησε όπως την διευκολύνει διότι χρειαζόταν χρήματα για το γάμο της κόρης της και θα αναλάμβανε η ίδια την εξόφληση του ποσού των 1,090 στην Τράπεζα. 30

Το δε ποσό των £300, θα συνυπολογιζόταν στο έγγραφο που θα γινόταν για το αυτοκίνητο που αγόρασε, δηλαδή, £245 και £250, σύνολο £495.

35 Ο Ανδρέας Ζησιμίδης έδωσε στην εφεσείουσα το ποσό των £300 και πήρε το VIDEO. Υπόγραψε συμβόλαιο για το ποσό των £1,090 και ισχυρίστηκε ότι υπόγραψε το συμ-

βόλαιο αυτό, αλλά δεν γράφτηκε στο συμβολαίο ότι θα αγοράζαν VIDEO για τη χρηματοδότηση από την Τράπεζα. Η εφεσείουσα πήρε το ποσό των £300 με σκοπό την πληρωμή του VIDEO που αγοράστηκε από την εταιρεία "Θέμης" για λογαριασμό του Ανδρέα Ζησιμίδα και η εφεσείουσα δεν πλήρωσε το ποσό αυτό στο Θέμη Γεωργιάδη.

5

Ο πρωτόδικος Δικαστής αφού εξέτασε το θέμα της καθυστέρησης που ηγέρθηκε από το δικηγόρο της εφεσείουσας ενώπιόν του, στα επιχειρήματα του οποίου θα αναφερθούμε στη συνέχεια μια και η καθυστέρηση αυτή αποτελεί λόγον εφέσεως, και ανέφερε ότι οι καθυστερήσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο προς όφελος ενός κατηγορούμενου, και αναφέρθηκε στις σχετικές αυθεντίες, διαφοροποίησε την κατάσταση στην παρούσα υπόθεση βρίσκοντας ότι η καθυστέρηση σ' αυτήν δεν οφείλετο σε ενέργειες της αστυνομίας αλλά στις όλες συνθήκες της. Έλαβε επιπλέον υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης, αναφέρθηκε στα γεγονότα των δύο άλλων υποθέσεων που λήφθηκαν υπόψη, τη σοβαρότητα του αδικήματος της εγκληματικής πλαστογραφίας, όπως αναφέρεται στην αυθεντία *Mohamed Abdou Ahmet Al Kashawi ν. της Δημοκρατίας* (1985) 2 C.L.R. 37, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αρμόζουσα ποινή ήταν αυτή που επιβλήθηκε.

10

15

20

Η εκδίκαση υπόθεσης και μάλιστα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος είναι μια αρχή που πρέπει να τηγάνει σεβασμού γιατί αποτελεί Συνταγματική Επιταγή (Άρθρο 30.2) και υποχρέωση κάτω από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Άρθρο 6(1)). Εξετάζεται το θέμα αυτό σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με βάση τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης, το πολύπλοκο της υπόθεσης, τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκαλείται η καθυστέρηση, και τη συμπεριφορά των δύο μερών. (Βλέπε *Case of H ν France Series A vol. 162 p.21 par.50*).

25

30

Δεν βρίσκουμε ότι η οποιαδήποτε καθυστέρηση κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης αυτής ήταν αδικαιολό-

35

γητη. Εξετάζοντας την παρούσα υπόθεση στην ολότητα της έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τίποτε δε δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου αυτού με την ποινή η οποία επιβλήθηκε διότι στο τέλος της μέρας βρίσκουμε, 5 ότι η εφεσείουσα που συστηματικά εφάρμοσε ένα τρόπο πλαστογράφησης και κυκλοφορίας πλαστών εγγράφων προς οικονομικό όφελος της, διέπραξε σοβαρότατα αδικήματα τα οποία διασαλεύουν την εμπορική πίστη και την 10 πίστη στις συναλλαγές οι οποίες κρίνονται ως απαραίτητες για τη λειτουργία της κοινωνίας μας.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται και είναι μετά δυσκολίας που δεν διατάζουμε η ποινή να αρχίζει από σήμερα.

Η έφεση απορρίπτεται.